

РЕШЕНИЕ

№ 307

гр. гр.Велинград, 11.11.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ВЕЛИНГРАД, IV - ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и седми октомври през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: ВАЛЕНТИНА ДР. ИВАНОВА

при участието на секретаря ЦВЕТАНА Й. КОЦЕВА
като разгледа докладваното от ВАЛЕНТИНА ДР. ИВАНОВА Гражданско дело № 20225210100406 по описа за 2022 година

Иска с правно основание чл.174, ал.3, вр.чл.173 от ЗМВР и чл.86 ЗЗД.

Производството е образувано по искова молба на ищеца Министерство на вътрешните работи, със седалище гр. София, ул. "6-ти септември" № 29, представлявано по пълномощие от главен юрисконсулт К. М. Р., срещу А. М, К., ЕГН: ***** от гр. Велинград, общ. Велинград, обл. Пазарджик, ул. Кисловодск № 10.

Ищецът твърди, че на основание чл.173, ал. 3 от ЗМВР е бил сключен с Министерството на вътрешните работи от А. М, К. Договор № 51-Зр-5406/20.01.2017г. По силата на чл.1 от този договор стажантът се задължавал да се обучава в курс за първоначално професионално обучение в Център за специализация и професионална подготовка - гр. Варна при Академията на МВР, а с чл.2 от договора стажантът се задължавал след успешно завършване на обучението по чл.1 да служи в МВР за срок не по-малко от 5 години, от които поне 3 в структурата, за която е кандидатствал. След завършване на обучението на А. М. К., със Заповед № 513з- 5878/21.08.2017 г. на директора на СДВР той бил назначен на длъжност полицаи (водач на патрулен автомобил) в група „Охрана на обществен ред“ на сектор „Охранителна полиция“ към 09 Районно управление към СДВР, считано от 22.08.2017г. В последствие със Заповед № 513з-8046/26.10.2018г. на директора на СДВР на А. М. К. било наложено дисциплинарно наказание „уволнение“ и било прекратено служебното му правоотношение, считано от датата на връчване на заповедта - 22.01.2019 г.

Настоява се на това, че на осн. чл. 174, ал. 3 от ЗМВР и т. 4 от договора, ако служебното правоотношение на стажанта бъде прекратено по дисциплинарен ред, преди да е изслужил срока от 5 години, той се задължава да възстанови на МВР разходите за издръжка и обучение за периода, в който е бил обучаван, пропорционално на времето на неизпълнение на договора.

Ищецът твърди също, че периода на обучение на А. М. К. бил от 23.01.2017 г. до 04.08.2017 г. От страна на МВР за неговата издръжка и обучение били направен разходи в размер на общо 3997, 86лв., в това число: 1443,48 лв.- разходи и възнаграждения за персонала; 259,44 лв.- други възнаграждения на персонала; 709,32 лв.- задължителни осигурителни вноски от работодател и 1585,62 лв.- издръжка, в това число и храна 833,72 лева. Извършените от МВР разходи били установени в справка, изготвена от СДВР, сектор „Финансово осигуряване“.

Ищецът твърди и, че А. М. К. е изслужил в МВР 1 година и 5 месеца от договорения по договор 5 годишен период. Пропорционално на времето на неизпълнение на договора за обучение, сумата, която подлежало на възстановяване от К., възлизала на 2865,12 лева, за 3 години и 7 месеца. След направено прихващане през месец март 2019 г., през АИС ТРЗ на сумата от 1402, 20 лева от полагаемо обезщетение за неизползван платен годишен отпуск по чл.234, ал.8 от ЗМВР, остатък който следвало да бъде възстановен от А. М. възлизал на 1462,93 лева.

В резултат на изложените факти на основание чл.174, ал.3 от ЗМВР, за МВР възникнало правото да иска от ответника възстановяването на сумата от 1462,93 лв., представляваща направените за А. М. К. разходи за издръжка и обучение в периода от 23.01.2017 г. до 04.08.2017 г., пропорционално на времето на неизпълнение на договора, и след извършване на съответните прихващания.

Въз основа на така очертаната обстановка се иска съдът, да осъди ответника да заплати на Министерство на вътрешните работи сумата от 1463,92 лева (хиляда четиристотин шейсет и два лева и деветдесет и три стотинки) лева, представляваща направените за него разходи за издръжка и обучение в периода от 23.01.2017 г. до 04.08.2017 г., пропорционално на времето на неизпълнение на договора, след налагане на дисциплинарно наказание „уволнение“ и прекратяване на служебното му правоотношение, както и законната лихва за забава върху тази сума, считано от момента на завеждане на иска до окончателното ѝ изплащане.

В срока по чл.131 от ГПК е постъпил отговор от ответника, чрез пълномощника му адв.Виктор Димитров от САК, в който оспорва изцяло предявеният иск, като неоснователен по следните съображения: Сумите по претендираното задължение били произволно и недобросъвестно изчислени, тотално в противоречие и с нормативната уредба и подписани между страните документи. Фактическите и правни основания за това били следните: Оспорва всички твърдения на ищеца. Счита, че ако се докаже, че дължи някакви суми на ищеца, то те са претендираните по ИМ. Прави възражение за изтекла давност. Във връзка с гореизложеното оспорва и всички документи, приложени от ищеца към исковата молба.

Прави искане съда да задължи ищеца да представи приложените към исковата молба документи в оригинал по делото - за запознаване и сверка и за вземане на отношение по тях. При евентуално уважаване на иска претендира за прихващане и/или удовлетворяване на претенциите му начислени в повече и недължими суми. Предвид изложеното смята, че искът е неоснователен и поради това се иска той да бъде отхвърлен.

В о.з. ищецът, чрез пълномощника си юриск.К.Р., поддържа иска. С писмена молба и след проверка в счетоводството заявява, че действително претендираната сума е внесена от ответника, но след завеждане на делото и претендира разноски.

В о.з. ответника с писмена молба заявява, че признава иска и е внесъл претендираната сума. Отказва се от доказателствените си искания и не претендира разноски.

Съдът, като съобрази събраните по делото доказателства, намира следното:

Страните по делото не спорят, че между тях е сключен Договор № 51-Зр-5406/20.01.2017г. по силата на който ответника е бил стажант в МВР. Видно от него по силата на чл.1 стажантът се е задължил да се обучава в курс за първоначално професионално обучение в Център за специализация и професионална подготовка - гр. Варна при Академията на МВР за времето от 23.01.2017г. до 04.08.2017г. А с чл.2 от договора стажантът се задължил след успешно завършване на обучението по чл.1 да служи в МВР за срок не по-малко от 5 години, от които поне 3 в структурата, за която е кандидатствал.

Видно от чл.4 от същия договор стажантът се задължил на осн. чл.174, ал.4 от ЗМВР да възстанови всички разходи направени по време на обучението му, пропорционално на времето на неизпълнението, когато правоотношението е прекратено по собствено желание или по дисциплинарен ред преди да е изслужил срока по чл.2.

Със № 513з- 5878/21.08.2017г. /л.8/ на директора на СДВР ответника А. К., след завършване на обучението му за стажант, е бил назначен на длъжност полицаи (водач на патрулен автомобил) в група „Охрана на обществения ред“ на сектор „Охранителна полиция“ към 09 Районно управление към СДВР, считано от 22.08.2017г.

Въз основа на нея с Акт за встъпване в длъжност А. М. К. е встъпил в длъжността на която е назначен на 22.08.2017г., при месечно възнаграждение от 662лв.

С последваща Заповед № 513з-8046/26.10.2018г. /л.10-12/ на директора на СДВР на А. М. К. е наложено дисциплинарно наказание „уволнение“ и е прекратено служебното му правоотношение, считано от датата на връчване на заповедта - 22.01.2019 г. На същия ден 22.01.2019 г. ответника А. К. е сдал длъжността с Акт за здаване на длъжност.

По делото е представено и Справка за направени разходи за обучението на А. К., според която такива са направени в размер на общо 3997,86лв. И тъй като той има прослужени 1г. и 5 месеца, то за разликата до срока от 5 години или за 3г. и 7 месеца, пропорционално на това време, дължи връщане на разходи за обучение в размер на 2865,12лв.

Видно от представената Справка от 04.05.2022г. на МВР направено е прихващане на насрещни задължения до размера на по-малкото от тях, като е срещу задължението на ищеца за заплащане на обезщетение за неизползван пл.отпуск в размер на 1402,20бм. Е прихванато задължението на ответника за заплащане на разходи за обучение в размер на 2865,12лв. В резултата на прихващането е останало ответника К. да дължи на МВР сумата от 1462,93лв. – разходи за обучение.

От приетото и неоспорено от страните заключение по ССЕ изготвено от в.л.Т. се установява, че неизпълнението на ответника на договора, поради предсрочното му прекратяване е за период от 3год. и 5 месеца. Дължимата сума за възстановяване на разходи за обучение е в размер на 2865,12лв. пропорционално на този период. След направено прихващане в счетоводството на ищеца за обезщетение за неизползван платен отпуск в размер на 1402,20лв. е останала неизплатена сума от 1462,92лв.

От ответника е представено платежно нареждане за превод по сметка на МВР на сумата от 1463,0лв., приведена на 06.10.2022г.

Въз основа на така установеното от фактическа страна, съдът формира и правните си изводи.

Страните не спорят по обстоятелството между тях да и бил сключен процесния Договор № 51-Зр-5406/20.01.2017г. по силата на който ответника е бил стажант в МВР. Не спорят и по това след приключване на обучението на ответника К., като стажант в академията, той да е бил назначен в структура МВР на 22.08.2017г., както и това му назначение да е приключило с налагане на дисциплинарно наказание и сдаване на службата на 22.01.2019г. Горните обстоятелства се и установяват от описаните писмени доказателства.

Съгласно чл.173, ал.4 ЗМВР, след приключване на обучението държавните служители се задължават да служат в МВР за срок от 5 години, от които поне 3 години – в структурата, в която са назначени. В разпоредбата на чл.174, ал.4 ЗМВР е предвидено, че при прекратяване на служебното правоотношение по собствено желание или по дисциплинарен ред преди изтичане на 5-годишния срок държавните служители възстановяват разходите за издръжка и обучение за периода на обучението, пропорционално на времето на неизпълнение. А съгласно чл.174, ал.4 ЗМВР - разходите по ал. 1 се възстановяват и от стажантите, на които е прекратено служебното правоотношение.

По делото безспорно се установява, че ответника не е изпълнил задължението да служи в МВР в посочения срок, поради което със заповедта за прекратяване на служебното му правоотношение с налагане на дисциплинарно наказание уволнение, като служител на МВР е задължен да възстанови разходите за издръжка и обучение в Академията на МВР, пропорционално на времето на неизпълнение на това задължение.

От заключение по ССЕ се установява, че задължението на ответника възстанови разходите за издръжка и обучение в Академията на МВР, след направено прихващане е в размер на 1462,93лв.

В този и размер ответника е признал иска на ищеца, независимо първоначално да го е оспорвал. Нещо повече от ответника са и представени доказателства за това да е привел по сметка на МВР сума от 1463,0лв. в изпълнение на неговото задължение.

От своя страна ответника МВР е заявил, че действително на 07.10.2022г. в МВР е постъпила сумата от 1463,00лв. С това си изявление ищецът е признал неизгоден за себе си факт, при което и следва да се приеме действително задължението на ответника, предмет на настоящата претенция да е било погасено чрез плащане.

При което до колкото съдът е длъжен при постановяване на решението да вземе предвид всички факти и обстоятелства настъпили в хода на делото, а именно такъв факт е извършеното от ответника плащане в пълен размер на претендиранта сума, поради което и искът се явява неоснователен поради плащане и като такъв ще отхвърли.

На основание чл.78, ал.2 от ГПК, по аргумент на противното, ответникът като не може да се ползва от тази разпоредба, то следва да бъде осъден да заплати на ищеца направените от разноси в производството, тъй като независимо да е признал иска и да извършил плащане на претендиранат сума, то е станал причина за завеждане на делото, тъй като първоначално е оспорвал иска и плащането е направено в хода на делото. Ищецът е и претендирал и е представил доказателства за действително направени такива от общо 658,22лв., съгласно приложен списък по чл.80 от ГПК, в това число: за държавна такса в размер на 58,52 лева, 300 лева- юриск.възнаграждение и 300лв. –за ССЕ, който и ще се възложат в тежест на ответника.

По изложените съображения, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ иска на МИНИСТЕРСТВО НА ВЪТРЕШНИТЕ РАБОТИ, със седалище гр. София, ул. "6-ти септември" № 29, срещу А. М, К., ЕГН: ***** от гр. Велинград, общ. Велинград, обл. Пазарджик, ул. "Кисловодск" № 10, за заплащане на сумата от 1463,92 лева (хиляда четиристотин шейсет и два лева и деветдесет и три стотинки), представляваща направените за него разходи за издръжка и обучение в периода от 23.01.2017 г. до 04.08.2017 г., пропорционално на времето на неизпълнение на договора, след налагане на дисциплинарно наказание „уволнение“ и прекратяване на служебното му правоотношение, както и законната лихва за забава върху тази сума, като неоснователен поради плащане.

ОСЪЖДА А. М, К., ЕГН: ***** от гр. Велинград, общ. Велинград, обл. Пазарджик, ул. "Кисловодск" № 10, да заплати на МИНИСТЕРСТВО НА ВЪТРЕШНИТЕ РАБОТИ, със седалище гр. София, ул. "6-ти септември" № 29, на осн. чл.78, ал.2 ГПК, СУМАТА от 658,22лв. /шестстотин петдесет и осем лева и 22ст./, направените по делото разноси.

Решението подлежи на обжалване пред Окръжен съд Пазарджик в двуседмичен срок от съобщаването му на страните, а копие от същото да им се изпрати.

Съдия при Районен съд – Велинград: _____